

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja

Druk nr 1567

Warszawa, 10 września 2021 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Jarosława Sachajkę.

(-) Waldemar Andzel; (-) Joanna Borowiak; (-) Krzysztof Czarnecki; (-) Witold Czarnecki; (-) Przemysław Drabek; (-) Elżbieta Duda; (-) Adam Gawęda; (-) Jarosław Gonciarz; (-) Paweł Kukiz; (-) Krzysztof Lipiec; (-) Grzegorz Lorek; (-) Anna Milczanowska; (-) Jan Mosiński; (-) Teresa Pamuła; (-) Marcin Porzucek; (-) Jarosław Sachajko; (-) Adam Śnieżek; (-) Teresa Wargocka; (-) Jarosław Zieliński; (-) Stanisław Żuk.

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

U S T A W A

z dnia 2021 r.

o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych

Art. 1. W ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1326) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w pkt 30 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 31-33 w brzmieniu:

„31) zabudowie zagrodowej – rozumie się przez to budynki mieszkalne, budynki przeznaczone do produkcji rolniczej lub przetwórstwa rolno-spożywczego, z wyłączeniem zakładów przetwórstwa rolniczego, bazujących na surowcach pochodzących spoza gospodarstwa rolnego, oraz inne budynki i urządzenia, jeżeli tworzą zorganizowaną całość gospodarczą w ramach gospodarstwa rolnego i są położone w tej samej miejscowości lub innej miejscowości, ale położonej w bezpośrednim sąsiedztwie tej miejscowości;

32) gospodarstwie rolnym – rozumie się przez to gospodarstwo rolne w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego;

33) działalności rolniczej – rozumie się przez to działalność rolniczą w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych.”;

2) w art. 12 po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1c w brzmieniu:

„1a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie powstaje, jeżeli wyłączenie gruntów z produkcji dotyczy gruntu:

1) tylko pod jednym z budynków objętych zabudową zagrodową,

2) którego powierzchnia nie przekracza 30% powierzchni gruntu, na którym posadowiony jest budynek, o którym mowa w pkt 1,

– o ile działalność rolnicza pozostaje podstawową działalnością w gospodarstwie rolnym, a użytkowanie nierolnicze nie jest działalnością przemysłową, o której mowa w art. 4 pkt 26.

1b. W przypadku wyłączenia gruntów z produkcji, o którym mowa w ust. 1a, nie jest wymagane przeznaczenie gruntów na cele nierolnicze w trybie określonym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

1c. Osoba, która zamierza prowadzić w budynku objętym zabudową zagrodową, działalność nierolniczą, powiadamia starostę o zamiarze rozpoczęcia tej działalności, w terminie nie później niż 7 dni przed dniem planowanego rozpoczęcia. Do powiadomienia dołącza się dane ewidencyjne działki i plan

budynku, w którym prowadzona będzie działalność nierolnicza, z rozliczeniem powierzchni przewidzianych na prowadzenie działalności rolniczej i nierolniczej.”;

3) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

- „Art. 29a. 1. Kto wbrew obowiązkowi określönemu w art. 12 ust. 1c nie powiadamia starosty o zamiarze rozpoczęcia działalności nierolniczej w budynku objętym zabudową zagrodową, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5000 zł do 30 000 zł.
2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza w drodze decyzji starosta.
3. Środki finansowe, pochodzące z kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód samorządu powiatu.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

UZASADNIENIE

Celem niniejszego projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1326) jest uproszczenie procedury w zakresie podejmowania lub rozwijania przez rolników, domowników, małżonków rolników, działalności nierolniczej na gruntach rolnych, w szczególności na gruntach klas I-III, przy wykorzystaniu zasobów prowadzonego gospodarstwa rolnego, poprzez zwolnienie z konieczności przeznaczania tych gruntów na cele nierolnicze i wnoszenia opłat związanych z wyłączeniem gruntów z produkcji w przypadku podjęcia na nich działalności nierolniczej.

Zgodnie z przepisami rozdziału 3 obowiązującej ustawy nie było możliwe prowadzenie działalności nierolniczej w ramach gospodarstwa rolnego bez wcześniejszego przeznaczenia tych gruntów na cele nierolnicze w drodze miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub w przypadku jego braku w drodze decyzji o warunkach zabudowy. Kwestia podejmowania działalności nierolniczej w gospodarstwie rolnym była najbardziej skomplikowana w przypadku gruntów rolnych klas I-III, które wymagały dodatkowo, w toku procedowania miejscowego planu uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi. Wskazania również wymaga, że przeznaczenie gruntów na cele nierolnicze było dopiero pierwszym etapem realizacji inwestycji nierolniczych na gruntach rolnych wskazanych w art. 11 ust. 1 ustawy. W celu rozpoczęcia innego niż rolnicze użytkowania gruntów – np. zrealizowanie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, produkcyjno-usługowej czy infrastruktury technicznej – niezbędne było wyłączenie gruntów rolnych z produkcji. Projektowane zmiany zmniejszą ilość procedur, co pozwoli na łatwiejsze podejmowanie drobnej działalności nierolniczej przy wykorzystaniu zasobów prowadzonego gospodarstwa rolnego.

Jednym z priorytetów aktualnej polityki rozwoju wsi w Unii Europejskiej jest wspieranie na obszarach wiejskich alternatywnych źródeł przychodów. Już w regulacji z 20 września 2005r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach trzeciej osi wskazywano na konieczność promocji zróżnicowania życia gospodarczego na wsi i podnoszenia poziomu życia na obszarach wiejskich. Na konieczność zachęcania rolników do poszukiwania alternatywnych źródeł dochodów wskazywano również w ramach reformy Wspólnej Polityki Rolnej w 2003 r.

Polski ustawodawca dotychczas uprzywilejował podmioty wykonujące działalność rolniczą m.in. wyłączając je spod reżimu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców, w art. 6 tejże ustawy, za działalność rolniczą przyjmując nie tylko działalność wytwórczą w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego, ale również rozszerzając tę definicję o wynajmowanie przez rolników pokoi, sprzedaż posiłków domowych i świadczenie w gospodarstwach rolnych innych usług związanych z pobytem turystów, wyrób wina przez producentów będących rolnikami oraz działalność rolników w zakresie sprzedaży przetworzonych produktów roślinnych i zwierzęcych pochodzących z własnej uprawy, hodowli lub chowu.

Jednakże takie rozwiązanie w dobie dużych zmian zachodzących na polskiej wsi wydaje się być niewystarczające. Coraz mniej rodzin zajmuje się produkcją rolną, co powoduje, że realizacja zasady wyrażonej w art. 23 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z którą podstawą ustroju rolnego państwa jest gospodarstwo rodzinne, nie znajduje odzwierciedlenia w rzeczywistości.

Pojęcie „małego gospodarstwa” rolnego uległo zmianie, bowiem dawniej mówiło się tak o gospodarstwie 3 ha, aktualnie gospodarstwo posiadające 20 ha określane jest jako niezbyt duże, a dopiero gospodarstwa rolne o powierzchni około 50 ha dają rodzinie możliwość utrzymania się z produkcji rolnej. Jednakże jak wynika ze Spisu Rolnego¹ przeprowadzonego w 2010 r. gospodarstwa rolne o powierzchni powyżej 50 ha to zaledwie 1,6 % wszystkich gospodarstw rolnych w Polsce co oznacza, że jedynie 1,6 % rolników i ich rodzin ma szansę utrzymać się tylko i wyłącznie z produkcji rolnej, a tendencja ta jest spadkowa i „coraz mniej polskich rolników prowadzących gospodarstwa rolne utrzymuje się tylko z produkcji rolniczej”².

W Polsce, jak wynika z Typologii Gospodarstw Rolnych według standardów Unii Europejskiej (Dz. U. UE L. z dnia 13.12.2008 r.), zaledwie 4,8 % gospodarstw rolnych podejmuje działalność dodatkową, co pomimo tendencji wzrostowej wciąż jest odsetkiem niewielkim w porównaniu np. do Finlandii, gdzie zarejestrowanych gospodarstw rolnych prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą było w 2007 r. 27,7 %, we Francji 26,6 %, a w Danii 23,4 %.

---

¹ <http://stat.gov.pl/spisy-powszechne/powszechny-spis-rolny-2010/psr2010-wyniki-spisu-rolnego/>

² Biernat-Jarka Agnieszka, Zakład Polityki Agrarnej i Prawa Rolnego SGGW, „Działalność pozarolnicza jako jedno ze źródeł dochodów wiejskich gospodarstw domowych związanych z rolnictwem” Warszawa 2004

Specyfika działalności rolniczej polegająca na jej sezonowości uniemożliwia rolnikom podejmowanie stałego zatrudnienia w ramach stosunku pracy, a często peryferyjne zlokalizowanie wsi uniemożliwia członkom rodzin rolników podjęcie pracy w pobliżu wsi, przez co przenoszą się oni do ośrodków miejskich i najczęściej po znalezieniu zatrudnienia w nich pozostają.

Wobec powyżej, jedynie ogólnie zarysowanych problemów, wskazać należy, że dotychczasowa regulacja jest niewystarczająca i nie prowadzi do promocji zróżnicowania życia gospodarczego na wsi i podnoszenia poziomu życia na obszarach wiejskich. Dlatego też konieczna jest promocja i wspieranie przedsiębiorczości na obszarach wiejskich właśnie poprzez ułatwienie rolnikom prowadzenia działalności gospodarczej przy wykorzystaniu zasobu, jakim jest prowadzone przez nich gospodarstwo rolne – rozwój przedsiębiorstw powoduje przecież przyspieszenie rozwoju gospodarczego i postępu cywilizacyjnego na obszarach wiejskich, co w dużym stopniu zmniejszy ich gospodarcze i społeczne wykluczenie. Joanna Zając w artykule „*Zmiany w podejmowaniu pozarolniczej działalności gospodarczej przez osoby fizyczne w wybranych gminach wiejskich województwa mazowieckiego w latach 1996-2007*” stoi na stanowisku, że sektor małych i średnich przedsiębiorstw jest szczególnie ważny w rozwoju obszarów wiejskich, bowiem dzięki przedsiębiorstwom działającym na wsi następuje zrównanie życia ludności wiejskiej z miastem³.

Rozwój przedsiębiorczości na wsi to konieczny element realizacji koncepcji wielofunkcyjnego rozwoju wsi⁴. Jednakże, jak już wspomniano wyżej, osiągnięcie tego celu może nastąpić w dużej mierze poprzez uzupełnienie produkcyjnej działalności rolniczej inną działalnością gospodarczą, którą rolnik będzie mógł prowadzić „na miejscu” przy wykorzystaniu zasobu, jakim jest gospodarstwo rolne. Jak wskazuje dr Anna Krakowiak-Bal z Katedry Technicznej Infrastruktury Wsi Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie w publikacji „*Pozarolnicza działalność gospodarcza w polskich gospodarstwach rolniczych na tle gospodarstw z krajów UE*” rozwój działalności pozarolniczej należy postrzegać jako siłę napędową rozwoju gospodarczego, stwarzającego szansę przechodzenia ludności rolniczej poza rolnictwo⁵. Dr Krakowiak-Bal wspomina również w wyżej wymienionej publikacji o koncepcji

---

³ Zając Joanna, „*Zmiany w podejmowaniu pozarolniczej działalności gospodarczej przez osoby fizyczne w wybranych gminach wiejskich województwa mazowieckiego w latach 1996-2007*”, *Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego* 500, *Ekonomiczne Problemy Usług* 21, Szczecin 2008, s. 117–123

⁴ Meert H., Van Huylenbroeck G., Vernimmenc T., Bourgeoisa M., Heckea E., „*Farm household survival strategies and diversification on marginal farm*, *Journal of Rural Studies*”. Instytut Geografii Społecznej i Ekonomicznej Katolickiego Uniwersytetu w Leuven w Belgii, *Journal of Rural Studies*, Volume 21, Leuven, 2005, s. 81-90

⁵ Krakowiak-Bal A., „*Pozarolnicza działalność gospodarcza w polskich gospodarstwach rolniczych na tle gospodarstw z krajów UE*”, *Infrastruktura i ekologia terenów wiejskich*, PAN, Nr 5/2009, , Kraków 2009, s.209-217

wielofunkcyjnego rozwoju wsi, z której wynika, że przyszłość rodzin wiejskich nie zależy tylko od pracy w rolnictwie, ale również od powstawania nowych miejsc pracy na wsi i poszukiwania alternatywnych źródeł dochodu.

Dodatkowa działalność gospodarcza w gospodarstwie rolnym oznacza dywersyfikację jego działalności, poprzez rozwijanie pozarolniczej dochodowej działalności niezwiązanej z pracą w gospodarstwie, ale wykorzystującej jego zasoby czy produkty, wpływając jednocześnie na zyskowność tego gospodarstwa. Tylko takie rozwiązanie spowoduje, że rolnicy nie zaprzestaną prowadzenia działalności rolniczej, co mogłoby spowodować zagrożenie dla bezpieczeństwa żywnościowego państwa. Trzeba zwrócić uwagę na to, że rolnik pomimo posiadania kwalifikacji oraz gruntu rolnego może działalności rolniczej nie prowadzić z uwagi na niewystarczającą dochodowość gospodarstwa rolnego i w celu poszukiwania dochodów, które umożliwią mu utrzymanie siebie i rodziny będzie poszukiwał zatrudnienia gdzie indziej.

Celem przedstawionego projektu ustawy jest zapobieżenie takiej sytuacji. Rozpoczęcie nierolniczego użytkowania gruntu jest działaniem faktycznym, które wywołuje skutki prawne w postaci dopuszczenia prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w obrębie siedliska wchodzącego w skład gospodarstwa rolnego, przy czym możliwość przystąpienia do używania gruntu innego niż rolnicze jest uzależniona od dokonania stosownego powiadomienia. Proponowana regulacja pozwoliłaby na modernizację siedliska – rozbudowę infrastruktury umożliwiającej nowoczesną działalność gospodarczą polskim rolnikom.

Koszty i czas postępowania w celu wyłączenia gruntów spod produkcji rolnej często zniechęcają rolników do podejmowania takich działań, a uproszczona procedura mająca na celu dopuszczenie do prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej jedynie w obrębie siedliska, w celu podjęcia przez rolnika pozarolniczej działalności gospodarczej, zdecydowanie ułatwi podjęcie takiej działalności. Ponadto jedynie częściowe dopuszczenia użytkowania nieruchomości rolnych w pozarolniczych celach (do 30 % powierzchni gruntu tylko pod jednym budynkiem, stanowiącym element zabudowy zagrodowej) nie spowoduje zagrożenia dla struktury agrarnej państwa i w dalszym ciągu pozwala na ochronę gruntów rolnych i leśnych nadal ograniczając możliwość przeznaczania ich na cele nierolnicze i nieleśne.

Projektowana ustawa wprowadza możliwość używania siedlisk w celu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w obrębie zabudowań zagrodowych, które na jej potrzeby zostały zdefiniowane jako budynki mieszkalne, budynki przeznaczone do produkcji rolniczej lub przetwórstwa rolno-spożywczego, z wyłączeniem przemysłowych zakładów

przetwórstwa rolniczego, bazujących na surowcach pochodzących spoza gospodarstwa rolnego, oraz inne budynki i urządzenia, jeżeli tworzą zorganizowaną całość gospodarczą w ramach gospodarstwa rolnego i są położone w tej samej miejscowości lub w bezpośrednim sąsiedztwie w miejscowości sąsiedniej. Definicja legalna zabudowy zagrodowej stworzona została w oparciu o dotychczasowe prawodawstwo oraz orzecznictwo sądowe z uwzględnieniem zakresu, w jakim to pojęcie funkcjonuje w praktyce. W skład zabudowy zagrodowej wchodzi budynki mieszkalne i gospodarskie (stodoły, komórki i inne), które tworzą tzw. zabudowę siedliskową. Wskazać należy, że w obrębie np. zabudowań mieszkalnych, które wchodzi w skład siedliska w gospodarstwie rolnym w praktyce produkcja rolna i tak nie jest prowadzona pomimo tego, że faktycznie wchodzi one w skład gospodarstwa rolnego. Możliwość wykorzystania np. tych zabudowań na prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej nie spowoduje zagrożeń dla struktury obszarowej gospodarstw rolnych czy nadmiernej koncentracji nieruchomości rolnych, a działalność rolnicza w gospodarstwach rolnych i tak będzie prowadzona, zgodnie z ustawą o kształtowaniu ustroju rolnego, przez osoby o wymaganych w tej ustawie kwalifikacjach. Ponadto, projektowana ustawa zawiera definicje legalne gospodarstwa rolnego, działalności rolniczej. Wymienione definicje afirmują te, które zostały zbudowane przez ustawodawcę w innych aktach prawnych, co ma na celu zapobieżenie chaosowi pojęciowemu i tym samym ułatwienie stosowania przepisów prawa w praktyce.

Projektowana ustawa określa tryb postępowania w przedmiocie rozpoczęcia używania zabudowań w zabudowie zagrodowej na cele prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Wskazać w tym miejscu należy, że dopuszczenie możliwości używania budynków zabudowy zagrodowej do prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej nie będzie wymagało przeznaczenia tych gruntów rolnych na cele nierolnicze w trybie określonym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Projektowana ustawa wpłynie na budżet samorządu województwa poprzez ograniczenie wpływów z tytułu należności i opłat, które ponosiła osoba wnioskująca o zezwolenie na wyłączenie gruntów rolnych, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy, z produkcji rolniczej lub leśnej.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 14 września 2021 r.

BAS-WAPM-2178/21
TRYB PILNY

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS
L.dz. PS 1120.589.21
Data wpływu 14.09.2021

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jarosław Sachajko)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2021 r. poz. 483 i 607, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

W projekcie ustawy przewidziano zmianę artykułów 4 i 12 oraz dodanie art. 29a w ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych¹, zwanej dalej „ustawą”. Zaproponowano wprowadzenie definicji ustawowych pojęć: „zabudowy zagrodowej”, „gospodarstwa rolnego” oraz „działalności rolniczej” (dodawane punkty 31–33 w art. 4 ustawy). Zgodnie z art. 12 ustawy osoba, która uzyskała zezwolenie na wyłączenie gruntów z produkcji, jest obowiązana uiścić należność i opłaty roczne, a w odniesieniu do gruntów leśnych – także jednorazowe odszkodowanie w razie dokonania przedwczesnego wyrębu drzewostanu. W projekcie przyjęto rozwiązanie, że obowiązek ten nie powstawałby, jeżeli wyłączenie gruntów z produkcji dotyczy gruntu: 1) tylko pod jednym z budynków objętych zabudową zagrodową, 2) którego powierzchnia nie przekracza 30% powierzchni gruntu, na którym posadowiony jest budynek określony w punkcie 1, o ile działalność rolnicza pozostaje podstawową działalnością w gospodarstwie rolniczym, a użytkowanie nierolnicze nie jest działalnością przemysłową (projektowany art. 12 ust. 1a ustawy). W przypadku tego rodzaju wyłączenia gruntów z produkcji nie byłoby wymagane przeznaczenie gruntów na cele nierolnicze w trybie określonym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (projektowany art. 12 ust. 1b ustawy).

¹ Dz. U. z 2021 r. poz. 1326.

SEJMU
L.dz. PS-1120.589.21
Data wpływu 14.09.2021

W projekcie określono tryb postępowania w przedmiocie planowanego prowadzenia działalności nierolniczej w budynku objętym zabudową zagrodową (projektowany art. 12 ust. 1c ustawy). Naruszenie obowiązku powiadomienia starosty o zamiarze rozpoczęcia działalności nierolniczej w budynku objętym zabudową zagrodową podlegałoby karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 30 000 zł. Karę pieniężną wymierzałby w drodze decyzji sołtys, a środki finansowe, pochodzące z tych kar pieniężnych, stanowiłyby dochód samorządu powiatu (dodawany art. 29a ustawy).

Proponowana ustawa ma wejść w życie z dnia 1 stycznia 2022 r.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje kwestii zawartych w przepisach opiniowanego projektu.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Przepisy projektu nie należą do materii regulacji prawa Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Przedmiot poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Autor:

Marcin Fryźlewicz

ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Wicedyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

Warszawa, 14 września 2021 r.

BAS-WAPM-2179/21
TRYB PILNY

SEKRETARIAT ZŁOY SZEFA KS
L.dz. DS. 1120. 533. 21 (2)
Data wpływu. 14. 09. 2021 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jarosław Sachajko) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

W projekcie ustawy przewidziano zmianę artykułów 4 i 12 oraz dodanie art. 29a w ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych¹, zwanej dalej „ustawą”. Zaproponowano wprowadzenie definicji ustawowych pojęć: „zabudowy zagrodowej”, „gospodarstwa rolnego” oraz „działalności rolniczej” (dodawane punkty 31–33 w art. 4 ustawy). Zgodnie z art. 12 ustawy osoba, która uzyskała zezwolenie na wyłączenie gruntów z produkcji, jest obowiązana uiścić należność i opłaty roczne, a w odniesieniu do gruntów leśnych – także jednorazowe odszkodowanie w razie dokonania przedwczesnego wyrębu drzewostanu. W projekcie przyjęto rozwiązanie, że obowiązek ten nie powstawałby, jeżeli wyłączenie gruntów z produkcji dotyczy gruntu: 1) tylko pod jednym z budynków objętych zabudową zagrodową, 2) którego powierzchnia nie przekracza 30% powierzchni gruntu, na którym posadowiony jest budynek określony w punkcie 1, o ile działalność rolnicza pozostaje podstawową działalnością w gospodarstwie rolniczym, a użytkowanie nierolnicze nie jest działalnością przemysłową (projektowany art. 12 ust. 1a ustawy). W przypadku tego rodzaju wyłączenia gruntów z produkcji nie byłoby wymagane przeznaczenie gruntów na cele nierolnicze w trybie określonym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (projektowany art. 12 ust. 1b ustawy). W projekcie określono tryb postępowania w przedmiocie planowanego prowadzenia działalności nierolniczej w budynku objętym zabudową zagrodową (projektowany art. 12 ust. 1c ustawy). Naruszenie obowiązku powiadomienia starosty o zamiarze rozpoczęcia działalności nierolniczej w budynku objętym zabudową zagrodową podlegałoby karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 30 000 zł. Karę pieniężną wymierzałby w drodze decyzji sołtys, a środki finansowe, pochodzące z tych kar pieniężnych, stanowiłyby dochód samorządu powiatu (dodawany art. 29a ustawy).

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

¹ Dz. U. z 2021 r. poz. 1326.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych
nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Autor:

Marcin Fryźlewicz
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Sobolewski
Przemysław Sobolewski